

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **K. V.**, zast. JUDr. Marcelou Andrýskovou, advokátkou se sídlem Mezírka 1, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2011, čj. JMK 151075/2010, sp. zn. S-JMK 151075/2010/OD/St, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2011, čj. 30 A 97/2011 – 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] Žalobce jako řidič motorového vozidla byl dne 26. 2. 2010 zadržen hlídkou Policie ČR. Ta mu sdělila, že ke dni 22. 9. 2009 pozbyl řidičské oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů. Žalobce trval na tom, že o pozbytí řidičského oprávnění nebyl řádně vyrozuměn, a proto zaslal dne 2. 3. 2010 Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) podání

označené „Odvolání a podání námitek“. Tímto podáním se domáhal jednak řádného oznámení o dosažení dvanácti bodové hranice v bodovém hodnocení, jednak přezkoumání počtu přidělených bodů za jednotlivé dopravní přestupky podle zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále jen „zákon o silničním provozu“).

[2] Ještě ve stejný den správní orgán I. stupně řádně doručil žalobci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Poté, rozhodnutím ze dne 1. 10. 2010, čj. ODSČ-579/B-09, zamítl námitky žalobce proti záznamům bodů v registru řidičů. Žalovaný odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodnutím ze dne 28. 3. 2011, specifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku.

[3] V mezidobí žalobce podal dne 28. 4. 2010 podnět k přezkoumání zápisu některých bodů. Žalovaný přípisem ze dne 17. 1. 2011 žalobci sdělil, že přezkumnému řízení v daném případě brání marné uplynutí lhůty podle § 96 odst. 1 správního řádu, neboť tato lhůta uplynula dne 26. 2. 2010.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2011 (viz bod [2] shora) podal žalobce žalobu ke krajskému soudu. Ten jí v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. V odůvodnění napadeného rozsudku mj. uvedl, že pozdější řádné doručení oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů neomezilo právo žalobce podat námitky proti oznámení; ten tuto možnost i využil. Pokud byl přestupek projednán v blokovém řízení, nebylo možno již uvedený přestupek zvrátit ani opravným prostředkem; žalobce by nemohl dosáhnout rozhodnutí, že se přestupku nedopustil.

II.
Stručné shrnutí argumentů obsažených v kasační stížnosti

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).

[6] Pochybení krajského soudu spatřuje stěžovatel v tom, že krajský soud nesprávně konstatoval, že přestupek projednaný v blokovém řízení nelze zvrátit opravným prostředkem. Správní řád v § 94 výslovně umožňuje přezkoumání souladu pravomocných rozhodnutí správních orgánů s právními předpisy, a to i v případě, kdy byl přestupek vyřešen v blokovém řízení. Závěr krajského soudu v napadeném rozsudku však připouští výklad, podle něhož podnět k přezkoumání řízení vůbec nemá vliv na počet zaznamenaných bodů v bodovém hodnocení řidiče. Stěžovatel s tímto právním závěrem nesouhlasí a tvrdí, že je v rozporu s § 97 odst. 3 správního řádu.

[7] Stěžovatel dále upozornil, že podnět k přezkumnému řízení podal. Žalovaný ho však vyhodnotil jako opožděný, přičemž stěžovatel trvá na tom, že k marnému uplynutí lhůty došlo v důsledku nesprávného postupu správního orgánu I. stupně při doručování oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení.

[8] Z výše uvedených důvodů stěžovatel požaduje, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a vrácen k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

III.
Právní názor Nejvyššího správního soudu

[10] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti, a to v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vadu, kterou by se musel zabývat i bez návrhu.

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] Stěžovatel napadl žalobou rozhodnutí žalovaného o odvolání stěžovatele proti rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno jeho námitkám proti záznamu bodů v registru řidičů. Předmětem řízení v projednávané věci je tedy zákonnost záznamu bodů v registru řidičů. Toto řízení tedy nelze směšovat s eventuálním zpochybňováním zákonnosti rozhodnutí o přestupcích, na základě kterých byly stěžovateli zaznamenány body do registru řidičů.

[13] Stěžovatel přitom právě toto činí, totiž opakovaně směšuje námitky týkající se záznamu bodů v registru řidičů s námitkami týkajícími se konkrétních přestupků, resp. s tvrzeními, že se těchto přestupků nedopustil. V tomto případě však jde o dvě zcela odlišné skupiny námitek, které nelze uplatňovat v jednom řízení. Zatímco cílem řízení, ve kterém byly uplatněny námitky směřující proti záznamu bodů v registru řidičů, je jednoduše řečeno hodnocení, zda byl zaznamenán správný počet bodů za příslušné přestupky, cílem přestupkového řízení je posoudit podmínky odpovědnosti údajného pachatele přestupku. V obou uvedených případech přitom obvykle rozhodují odlišné správní orgány a předmětem dokazování jsou jiné skutečnosti.

[14] Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 13. 10. 2010, čj. 1 As 16/2010 - 105, konstatoval, že správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. *„Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“ (obdobně již rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008 - 44, odvolávající se na předchozí judikaturu krajských soudů).

[15] Krajský soud neměl pochybnosti o správnosti provedených záznamů. Současně dostatečně a srozumitelně způsobem konstatoval, že rozhodnutí žalovaného není nezákonné. S tímto závěrem krajského soudu ostatně stěžovatel ani nepolemizuje.

[16] Jedinou přípustnou kasační námitkou je stěžovatelova polemika s krajským soudem, podle něhož prý nelze přestupek spáchaný žalobcem zvrátit v přezkumném řízení [kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.)]. Stěžovatel má zajisté pravdu, že proti rozhodnutí vydanému v blokovém řízení lze využít přezkumného řízení podle § 94 násl. správního řádu. Ustanovení § 94 a násl. správního řádu upravuje přezkumné řízení jako zvláštní prostředek dozorčího práva, na jehož využití ovšem účastník správního řízení nemá právní nárok. Podnět k takovémuto řízení stěžovatel podal, přezkumné řízení však nebylo lze zahájit s ohledem na uplynutí roční lhůty, stanovené § 96 odst. 1 správního řádu. Stěžovatel má rovněž pravdu, že při jisté interpretaci odůvodnění rozsudku krajského soudu by bylo možno dospět k závěru, že soud s možností přezkumného řízení ve vztahu k blokovému řízení vůbec nepočítá. Nejvyšší správní soud však má za to, že takováto interpretace odůvodnění krajského soudu není správná. Krajský soud hovořil jen o prostředcích, na jejichž využití měl stěžovatel právní nárok. Současně stěžovatele upozornil, že opakované doručování oznámení o dosažení 12 bodů nepřipravilo stěžovatele o možnost bránit se proti tomuto oznámení námitkami. Jinými slovy, krajský soud zde upozornil stěžovatele na to, že jeho žalobní bod se zcela míjí s podstatou věci, v níž šlo o námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidiče. Námitka stěžovatele je proto nedůvodná.

[17] Nad rámec nezbytně nutného lze na závěr uvést, že první nezákonné doručení oznámení o dosažení 12 bodů nemohlo připravit stěžovatele o možnost podat podnět k přezkumu kteréhokoliv z rozhodnutí vydaných v blokovém řízení v zákonné lhůtě podle § 96 odst. 1 správního řádu. Podání takovéhoto podnětu totiž není vázáno na doručení oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů.

IV.
Závěr a náklady řízení

[18] Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[19] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla v tomto řízení úspěch, nemá na jejich náhradu právo. Žalovanému nevznikly v řízení o kasační stížnosti žádné náklady, a proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. února 2012

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu